

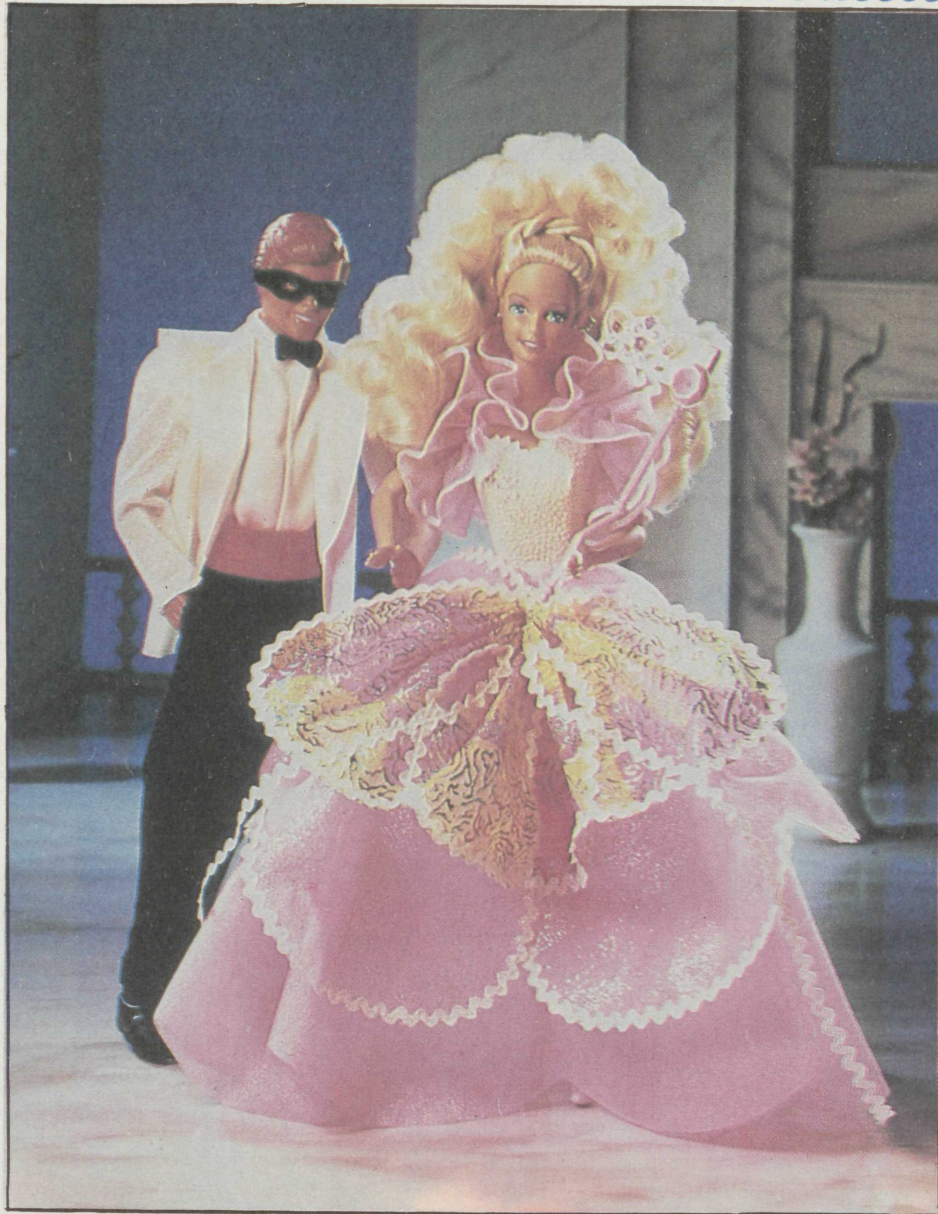
ТАНЕКЕ

ISSN 0134-2266
1991

12

Barbie ja Ken maskiballil

Barbie ja Ken said lõbusa kutse maskiballile. Algul Barbie ei teadnud, milline kostüüm selga panna. Kuid siis tuli talle hea idee: «Mateen endale kostüümi, mida saab balli ajal muuta. Siis kindlasti ei tunne mind keegi nii ruttu ära.»

Lõpuks saabuski oodatud päev. Kui Barbie mööda laia treppi pidulikult ehitud ballisaali astus, käis saalist kahin läbi. Polnud ka ime — Barbie nägi oma roosas kleidis lihtsalt fantastiline välja! Uhkelt hoidis ta maski näo ees.

Tantsupõrandal seltsis Barbie'ga üks valge turbani ja musta maskiga piraat. Barbie ei teadnud, kes see küll olla võiks. Korraga oli tundmatu kadunud. Olukorda kasutades muutis Barbie ruttu oma kostüümi: ta võttis ära pika seeliku ja selle alt ilmus liubuv kostüüm, mille külge sai soovi korral kinnitada õhtukleidi liblikatiivad.

Kui Barbie piraati otsima hakkas, leidis ta hoopis võluri, kes oli piraadiga väga sarnane, sest ta kandis samasugust maski. Aga ka võlur haihtus otsekui õhku. Ja siis avastas Barbie sama mehe kolmandat korda — seekord kandis too šikki smokingit. «Naljakas,» mõtles Barbie, «kas keegi on tulnud samasugusele mõttele kui mina? Kas siin tegutseb veel üks moondamisemeister?»

Barbie sai oma küsimusele kohe vastuse, sest smokingis mees tuli tema juurde ja võttis maski eest. Kui ilmnes, et see on Ken, oli Barbie väga õnnelik. Maskiball oli tõesti imetore.

Muuseas, kui sul on fantaasia-Barbie, võid sa tiibu ise maskina kanda.

Niisiis: unistagem veidi imelisest fantaasia-Barbie'st ja tema Kenist.

Barbie soovib teile häid jõulupühi ja toredaid päevi oma perekonna keskel!

Peatse kohtumiseni!

Ja nüüd küsimused:

1. Mitut erinevat kleiti kandis Barbie maskiballil?
2. Mitu korda muutis oma välimust Barbie sõber Ken?

Kirjutage mõlemad õiged vastused postkaardile ja saatke «Tähekesele» aadressil:

200109 Tallinn, Pärnu mnt. 67a, «Täheke», Barbie.

Postkaardi ärasaatmise viimane tähtaeg on 6. jaanuar 1992.

Te võite võita 5 fantaasia-Barbiet!

Matsi jõulusalm

Illustreerinud EVERI VÄHI

JÜRI RANT

Oli asju, milles Mats ei kahelnud. Et jõuluvana nõuab temalt, suurelt kümneaastaselt poisilt, salmi, oli kindel mis kindel. Kust seda salmi võtta?

Kindel oli ka see, et väikesed lükatakse esimesena habemega mehe ette. Selleks ajaks, kui järg Matsi kätte jõuab, on mitmel korral ära loetud, et metsas kasvab kuusepuu, rääkimata salmist, milles on juttu jõuluvana punasest ninast. Mudilased võisid ühte-sama salmi korduvalt leierdada, suur poiss Mats ei saanud seda endale lubada.

Mats oli vanu lugemikke lapanud. Söitsid saanid, söitsid reed. Aisakellad helisesid. Noh, need kellad jõudsid samuti enne teda jõuluvanale ära heliseda. Mõnele mudilasele oli kindlasti lugemikest salmi otsitud. Peab ennast ise päästma, arvas Mats ja tõi pliiaatsi-paberi.

Ei olnud raske ära arvata, millest ühes jõulusalmis peaks juttu olema. Kuusepuust, küünaldest, jõulude ootamisest, kingituste saamisest.

**TUPPA TODI KUUSEPUU,
KINKE OOTAB VÄIKE, SUUR**

kirjutas Mats.

Ei, see vist ei sobinud. Kõik oli ju õige, aga kingisoovi otse väljaütlemist võidi pahaks panna.

**TOAS SÄRAB KUUSEPUU,
EI ME VAJA MISKIT MUUD**

proovis Mats tagasihoidlikum olla. Ta tõusis toolilt, tegi kraapsu ja luges neid ridu valjult. Tagasihoidlikkusega oli nüüd asi korras, aga kahtlus jäi Matsi hinge püsima. Mis siis, kui jõuluvana salmi sõna-sõnalt võtab ja jätab paki andmata? Seesugust riski oli küll rumal arvestamata jätta.

**JÕULUVANA, TERE, TERE,
KÜLL SIND OOTAS MEIE PERE**
alustas Mats uuesti. Siin oli nüüd kõik korras.

KÜÜNLAID SÜÜDATUD SAID AMMU
laskis Mats edasi ja jäi toppama. Ammu, sammu, rammu. . . Riimi poolest oleks sobinud: oi, mis palju on sul rammu, aga kas see sisu poolest klappis? Kõik jõuluvanad ei tarvitse sugugi mürakad mehed olla. Võib ju olla, et neile tuleb pisike ja kleenuke. Võib-olla on kingikottki kõhnuke. Ei, ei. Parem karta kui kahetseda. «Tere, tere, vana kere,» pobises Mats uut rida otsides endale nina alla, ja siis korraga oli tal käes mis tarvis. Mats laskis sullepeal lennata.

**JÕULUVANA, TERE, TERE,
KÜLL SIND OOTAS MEIE PERE.
SALMID ÖPPISIME PÄHE,
USU, NEID EI OLE VÄHE.**

Õhtul pimedal ja valgel

OTT ARDER

SAAB ÜKS AASTA VARSTI LÄBI,
AGA MEIE OOTAME,
SILMITSEME KUUSEKÄBI,
AKNAST VÄLJA VAATAME.

ÕHTUL PIMEDAL JA VALGEL
KUUSEL KÜÜNLAID PÕLEVAD,
SALMID SELGED, PUNA PALGEL —
LAPSED, JÕULUD TULEVAD!

SÄRAKÜÜNLA SÄRISEDES
RÕOMUKENE RINDA POEB,
HÄÄLE KERGELT VÄRISEDES
VÄIKEVELI SALMI LOEB:

«TORNIKELLA KAUGE KAJA
KAIKUMAS KESK TALVEÖÖD.
LOOJA, ÖNNISTA JA HOIA
KODURAHU, PÄEVATÖÖD.»

Kust jõuluvanad tulevad?

TÖNU SEERO

See oli juulis, kõige ilusamate suveilmade aegu. Tõnis lebas selili rohul ning vaatas pilvi. «Üks on nagu lammas,» mõtles ta. «Hm! See on jälle justkui mõni lind. Vist luik. Aga see... on inimese moodi. Kes ta küll olla võiks!» Tõnis jälgis pilve tähele-

panelikumalt. «Tal on ju habe ees!» avastas ta. «Jõuluvana!» Nüüd hakkas poisil kiire. Ta jooksis õuele ning hüüdis. «Jõuluvana! Ma nägin jõuluvana!» «Mis sa nüüd!» kahtles ema. «Poiss ajab udu,» ütles isa. «Kus sa teda nägid?» küsis vanaisa. «Taevas.» «Poisil on õigus. Ta võis jõuluvana näha küll,» ütles vanaisa. «Kas te siis ei tea, et suviti armastavad jõuluvanad õhus sõita! Nad armastavad kõike valgust. Kui talvel on maa must, siis nad tulevad meile valgetest pilvedest.» Tõnis oli õnnelik, et vähemalt vanaisa teda toetas. Ta läks taas pilvi vaatama. Aga mõte jõuluvanast, kes tuleb valgust, ei jät-

Illustreerinud HELDUR LARETEI

nud teda rahule.

Augustis oldi ema-isaga mere ääres, kus lained vahutasid.

«Kas jõuluvanad merevahust ei või tulla?» küsis poiss lootusrikkalt.

«Ei,» ütles isa, «sest talvel on meri jääs.»

Septembris põrnitses Tõnis ükskord tühja valget paberilehte enda ees. Sinna pidi ta suvejoonistuse tegema.

«Kas jõuluvanad ei või tulla valgest paberilehest?» küsis ta kasvatajalt.

«Mis paberilehest? Loomulikult mitte,» ei saanud kasvataja hästi aru. «Hakka juba ükskord oma vanaisa kodu joonistama!»

Oktoobris küsis Tõnis emalt, ise samal ajal suppi luristades: «Nii et klimpidest jõuluvanad ei tule?»

«Ei, mitte mingil juhul,» vastas hoopis isa, kes klimpe üldse ei armastanud. «Klimpidest tulevad luksud.»

Novembris oli Tõnis vahepeal haige. «Kitlist nad ei tule, jah? Linadest ka mitte?» päris ta arstitäditl.

Too vangutas kurvalt pead: «Rahune, kallid laps. Tervis tuleb tablettidest, ikka tablettidest.»

«Taburettidest ei tule mingit tervist!» tahtis poiss vastu vaielda, kuid jäi enne magama.

«Kas jõuluvanad tulevad siis ikkagi vaid pilvedest ja lumest?» küsis Tõnis jõuluõhtul emalt.

«Jah,» noogutas ema.

«Ja uksest kah!» hüüdis jõuluvana, kes parajasti sisse astus.

Kaaren Kaarel on õueelu uurides märganud, et laste lemmikloom on koer. Ise ta neist küll suurt lugu ei pea. Vahel istub Kaarel mõne sellise haukuja ette ja keksib natuke. Kui oht liiga suureks läheb, lendab ta kohe puu otsa. Oksal istudes on mõnus ja turvaline vaadata, kuidas koer läheb vihaseks, et ta Kaarlit kõrgelt kätte ei saa.

Seekord sattus Kaaren Kaarli kätte saksa «Koer-teteatmik», millest ta uuris, mida peab teadma see, kes endale koera tahab võtta.

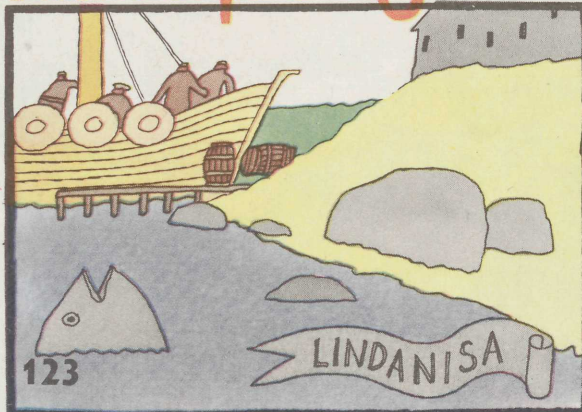
Kaaren Kaarel sai teada, et

kõigepealt peab endale selgeks tegema, mis-sugust koera tahad: kas rahulikku, kärmet, tarmukat krantsi või puhast tõukoera, kas emast või isast, kas lühikese või pika karvaga.

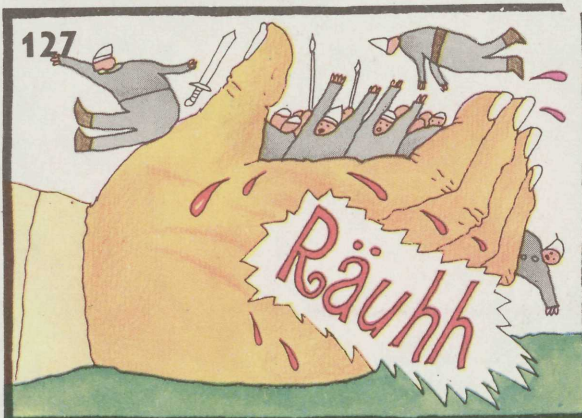

Kalevipoeg

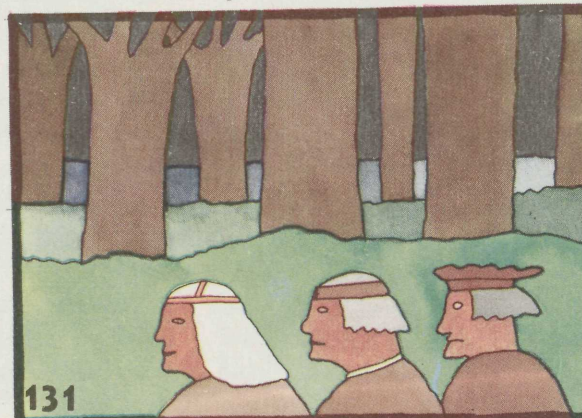
Algus nr. 4 1991

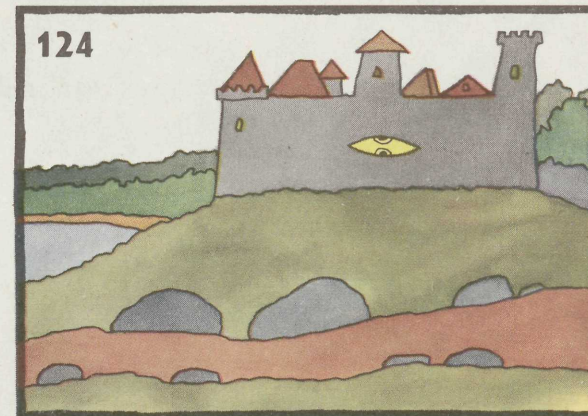
123 Nüüd võttis Kalevipoeg nõuks koju tagasi keerrata. Lindanisa all tuli «Lennuk» randa.

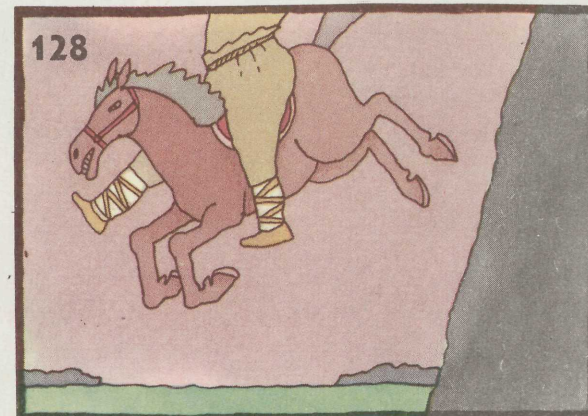
127 Tuhandeid vaenlasi saatis vägilase vali käsi surmaunne. Teised püüdsid redupaika leida.

131 Kalevipoeg hakkas koos Alevipoja, Olevipoja ja Sulevipojaga kodu poole sammuma. Kanged mehed sammusid otse läbi põlisaane.

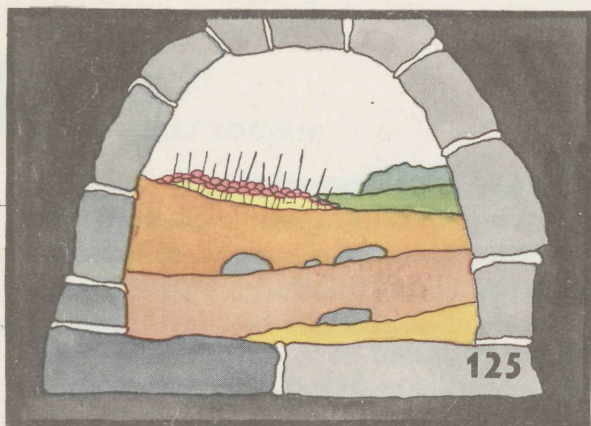
124 Olevipoeg oli vana Kalevi kalmule ehitanud linna, millele Kalevipoeg Lindanisa nimeks pani.

128 Kuid kangelase ratsu kargas künkalt künkale ja tuiskas tulisel sammul neile järele.

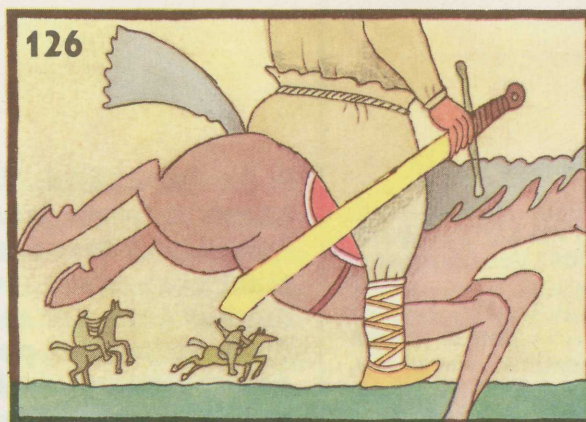

132 Nad leidsid hundipesa, kus tule juures istus veider vanamoor ja liigutas kulbiga leent.

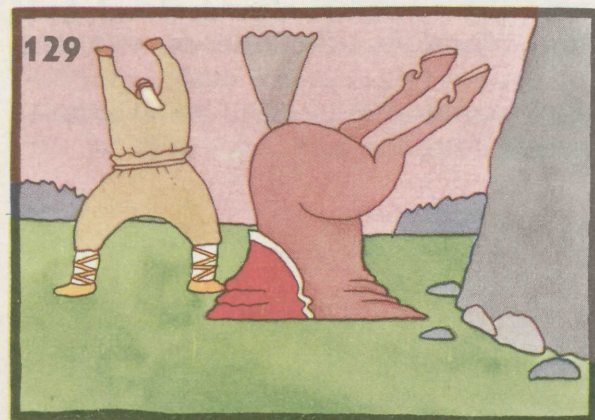
125

Korrage ilmusid Viru randa võõrad väed.

126

Kalevipoeg kihutas sõjaratsuga Assamallasse, kus vaenlasi kõige tihedamalt koos oli.

129

Aga siis juhtus õnnetus. Kalevipoja tubli hobu-
ne kukkus ja langes surnult maha.

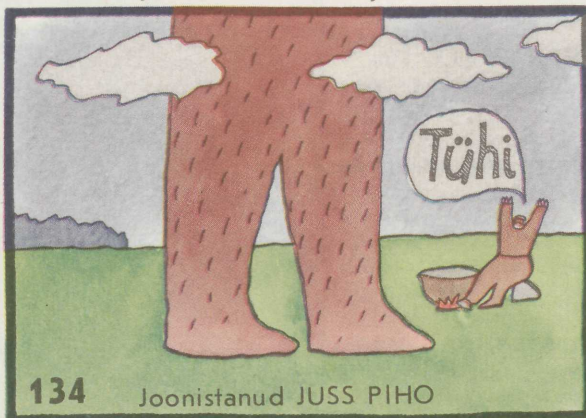
130

Kalevipoeg kutsus ka teised taplusest tagasi ja
omavahel jaotati ära suur sõjasaak.

133

Kanged mehed lubasid kordamööda katelt
valvata. Ligi astus härjapõlvlane ja palus luba
leent maitsta.

134

Joonistanud JUSS PIHO

Korrage oli pada tühi ja härjapõlvlane kasvanud
pilvedeni. Siis äkki oli ta kadunud nagu kaste
päikesepaistel ja ka pada oli tühi.

koer elab 8—14 aasta vanuseks. Üks ööpäev
tema jaoks on nagu inimesele üks aasta. Koer
elab meie mõistes palju kiiremini. Koera võttes
peab juba teadma, kas teie kodus on tema
jaoks ruumi, kas vanemad on nõus maksma
koeramaksu, kas teie perel on võimalik temaga
2—3 korda päevas õues käia, kas jõuate teda
toita.

Illustreerinud HILLAR METS

kõige sobivam on võtta 6—8 nädala vanune
kutsikas. Kutsikat valima minnes pane tähele,
kuidas ta käitub. Hea kasvatuse esimene
tunnus on see, et kutsikas ei pelga inimest,
vaid tormab kohe teda nuusutama. Lõhn on
koerale palju tähtsam kui inimese kuju. Selle-
pärast peab kutsikat algul palju katsuma, et ta
harjuks uue omaniku lõhnaga. Kõige tähtsam
elukuu kutsika jaoks on kolmas kuu. Kui temaga
siis palju tegeldakse, tuleb tark koer.

kui koer on koju toodud, tuleb temaga kohe
käia loomaarstil ja lasta teha farvilikud süstid.
Uues kodus vaatab kutsikas kohe läbi kogu
korteri. Kas sina ja su vanemad on nõus väikeste
kaotustega? Ohtu satuvad kõigepealt vaibad,
kingad, sussid. Vaibad tasub maast ära korjata
seniks, kuni kutsikas õpib oma ihuhädasid õue
tegema. Kutsikas pissib 6—7 korda päevas.
Seepärast on algul kasulik tuua tuppa liiva-
kast ja õpetada ta seal käima. Pane koer kasti ja
istu ise eemale. Nii õpib ta selgeks tee kastist
peremeheni.

Lõppu tuleb kõige tähtsam: koera saad võtta
ainult juhul, kui su VANEMAD on sellega
nõus. Koer vajab turvalisust ja armastust nagu
sa isegi. Kas suudad seda talle pakkuda?

Nalju •

Kegunud GUIDO ILVES

«Taevas hoidku, Peeter, kellelt sa seda sõna kuulsid!»

«Jõuluvana ütles.»

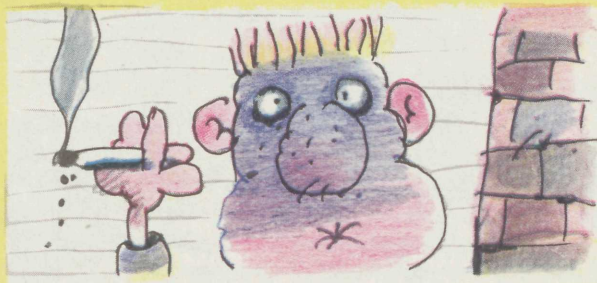
«Kuidas!»

«Nojah. Ta ütles selle sõna, kui mulle öösel kingi tõi ja pimedas tooli otsa komistas.»

Õpetaja: «Mutt sööb päevas niisama palju, kui ta ise kaalub.»

Õpilane: «Aga kust mutt teab, kui palju ta iga päev kaalub?»

Poisipõnn suitsetab tänavanurgal. Juurde astub mees.

«Kui vana sa oled!»

«Kümneaastane.»

«Ja juba suitsetad! Küll ma tahaksin sinu isa olla.»

«See on täiesti võimalik. Mu ema on lesk. Eks rääkige temaga.»

Kirjasõbrad

TOIVO KÜÜN, 10 a.
202043 Ida-Virumaa
Aseri
Kooli 3—27
Huvid: autode pildid,
lugemine, ujumine.

MARIA ULFSAK, 9a.
200010 Tallinn
Karu 39—22
Huvid: postkaardid,
margid, mündid, luge-
mine.
Oleks vahva, kui kirja-
sõber elaks väljaspool
Tallinna.

RIIN MAGNUS, 8a.
200013 Tallinn
Vindi 12
Huvid: kummipaberid,
lauatennis

TÕNU EPNER, 8a.
200010 Tallinn
Vesivärava 28—6
Huvid: sport, lugemi-
ne, autod.
Ootan kirja 8—9-aas-
tastelt poistelt.

RANAR OLLO, 10a.
202820 Järvamaa
Paide
Vainu 6—3
Huvid: sport, margid,
muusika.

AIME HALGMA, 11a.
202400 Tartu
Leevikese 1a—2
Huvid: kummipaberid,
nätsupaberid, aéroo-
bika.
Ootan kirju kõigilt,
kes armastavad huu-
morit.

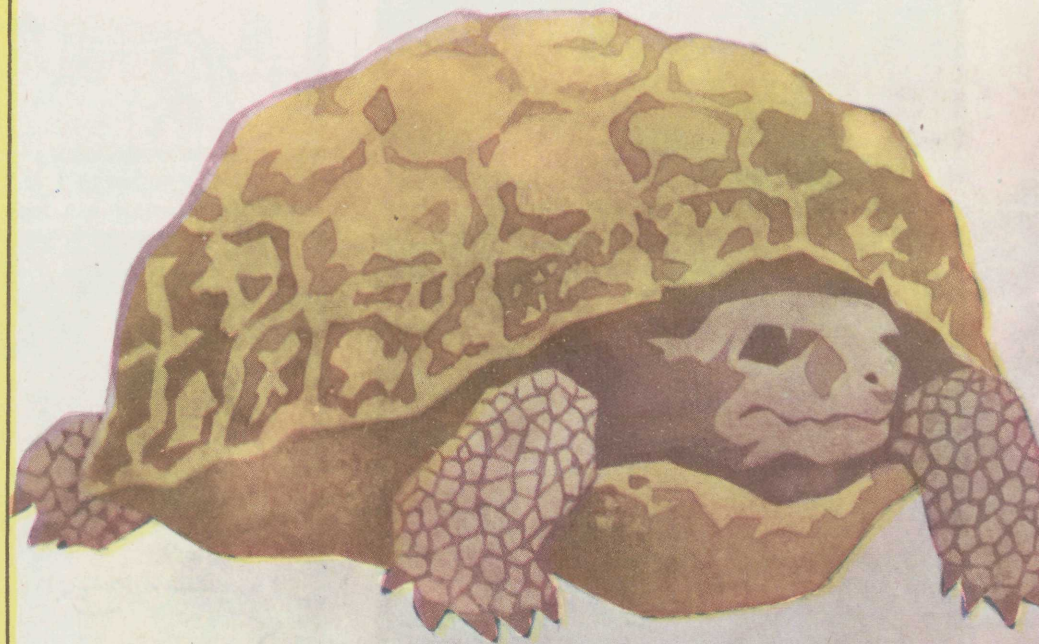
Ma

Seda linnaskäiku olid Jaan ja Tõnu kaua oodanud. Nimelt oli ema lubanud neile zookauplusest kilpkonna osta. Poistel oli kilpkonnale juba nimigi leitud — Maki. Miks ta just Maki peab olema, seda ei osanud nad seletada, aga Maki tundus just õige nimi olevat.

Zookaupluses oli poistel palju vaadata.

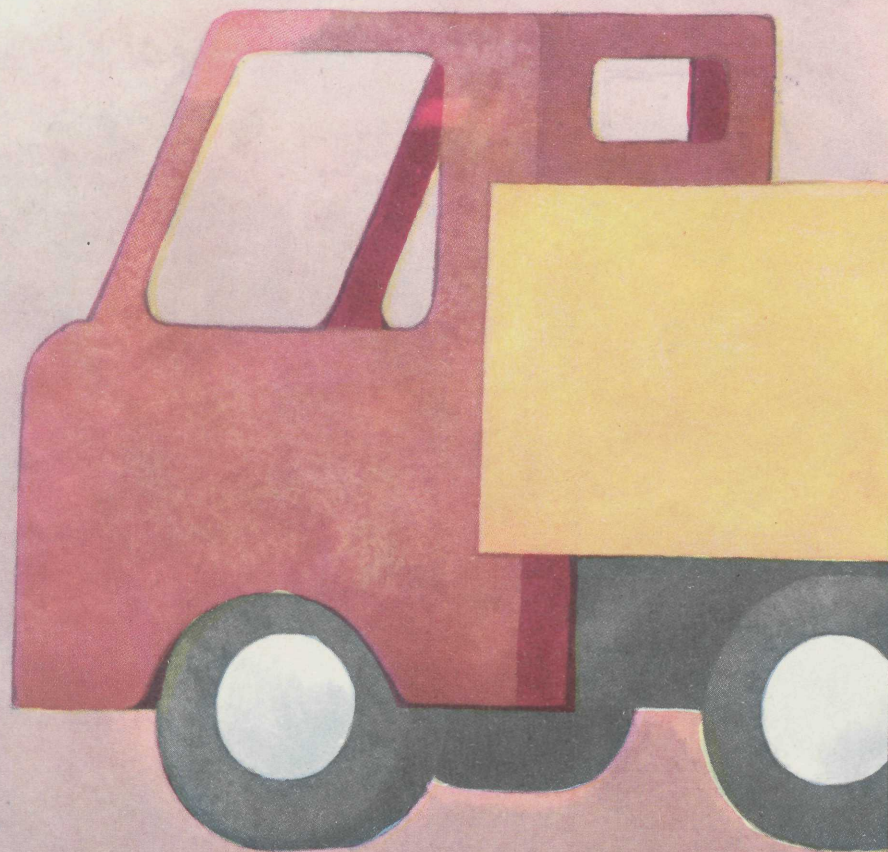
Akvaariumides ujusid mitmevärvilised kalad, kogu akvaariumi-maailm tundus põnev. Seal oli vesikasvudest puhmastikke, kivi-dest laotud väikesi koobastikke ja käike, mis kaladele varju pakkusid. Oli jõekarpe, mis ei tundunudki elavad olevat, kuid ema ütles: need tumedad kõvad koorikud on elusolendite majakesed.

Puurides oli mitmevärvilisi papagoisid ja üleni helekollaseid linnukesi. Need olid kanaarilinnud.

Illustreerinud HELDUR LARETEI

Aga kõige huvitavamad tundusid ikka kilpkonnad. Polnud ühtegi täpselt ühesuguse kilbiga looma — igaühel oli midagi omamoodi. Poistele meeldis kollaka kilbiga väike kilpkonn, kes teistest agaramalt aedikus ringi ronis. Tõnu leidis, et väikesel kollasel kilpkonnal on head silmad. See oligi Maki. Ema maksis raha. Arve kilpkonna eest oli 1 rubla ja 20 kopikat. Poisid kandsid Makit kordamööda väikeses kaanega korvikeses. Linnas oli veel teisigi käimisi. Suures mänguasjade kaupluses köitis poiste tähelepanu punane kallurauto. Kui tore oleks just selle autoga Makile võilillelehti tuua. Ema arvas sedasama ja auto osteti ära. Auto maksis 4 rubla 10 kopikat. Äkki oli Jaani rõõm uuest autost kuhugi kadunud. Päris nõutult küsis ta: «Ema, miks on nii, et Maki maksis vähem kui auto? Maki on ju elus, aga elus asi on kõige-kõige kallim!»

Kirjasõbrad

MEERI GAVRILOV, 10a.
203521 Rapla maakond
Märjamaa
Pärnu mnt. 49
Huvid: sport, muusika, kalendrid, loomadega kaardid.

GERD PIKORAINEN, 11a.
203190 Lääne maakond
Lihula
Jaama 3—12
Huvid: sport, kleepekad, vimplid, mündid, taskukalendrid.

HELIS PAISTU, 9a.
202355 Jõgeva maakond
Pajusi sjk.
Pisisaare 10—2
Huvid: joonistamine, käsitöö, kommipaberid.

MONICA VILMS, 10a
202843 Järvamaa
Imavere sjk.
Eistvere küla
Huvid: kleepsud, kommipaberid, postkaardid, lugemine.

ANNIKA PÖDER, 10a.
202400 Tartu
Linda 5—2
Huvid: taskukalendrid, kleepsud, margid, ümbrikupildid.

AVE VILDAK, 8a.
202031 Ida-Virumaa
Mäetaguse sjk.
Huvid: kalendrid, kleepsud, nätsupaberid.
Käin laulukooris ja peotantsu ringis.

• Nalju

«Isa, kas ma võin täna kinno minna?»
«Ei või. Üleeile süstiti sind rōugete vastu, eile tõmmati hammas välja, aga täna soovid sa juba kinno minna. Kas ei saa liiga palju lõbustusi ühe nädala kohta?!»

Ema ütleb väikesele Peetrile: «Kui sa jõuluvana ei usu, siis ta sulle kinke ei too.»

«Näiteks toonekurge ei usu ma juba ammu, aga sellegipoolest toob ta mulle igal aastal ühe venna juurde.»

Illustreerinud HILLAR METS

Peeter tuleb haiget õpetajat külastamast. Teised õpilased ootavad värava taga.

«Kuidas tal on?»

«Lootusetu. Homme tuleb ta jälle tundi.»

Üks kord aastas

KAI VASAMÄE

IGAL AASTAL IKKA JÄLLE
SAABUB IMELINE ÖHTU.
AINULT ÜKS KORD IGAL AASTAL
KÄTTE JÕUAB JÕULUÕHTU...
KUUSEL SÜÜDATAKSE TULED,
HÄMARUSSE MÄHKUB ÕU.
MILLAL JÕULUMEESE KÜLL TULEB?
ERUTUSEST PÕKSUB PÕU...
KÜLLAP TULEB, EI TA OLE
TULEMATA JÄÄNUD VEEL.
EMAL-ISALGI ENT TÄRKAB
HINGES ÄREV LAPSEMEEL.
SEST VAID ÜKS KORD IGAL AASTAL
SAABUB IMELINE ÖHTU...
AINULT ÜKS KORD IGAL AASTAL
JÕUAB KÄTTE JÕULUÕHTU.

Jõuluvana

MILVI PANGA

JOBA OMMGI VÄLLÄN HÄMMÄR!
JOBA KÜÜNDLE PALASSÖ!
PERE KOTUN TARÖN LÄMMÄN.
KULLÖ! — RII JALASSÖ...

TUU EI OLÖ KIÄKI MUU —
OM JU JÕULUPUULBÄ.
AASTA OTSA OODÖTU
PERÄLE JÖUD TÄÄMBÄ.

Jõuluvanale

ERIKA ESOP

MA OLEN ÜKS TÖSINE MEES
JA TÖSISELT SEISAN SU EES.
MA TÖSISELT PATSI SUL LÖÖN
JA NAERDES SIIS PRÄÄNIKUID SÖÖN.

Jõulupäkapikud

ERIKA ESOP

Illustreerinud VIIVE NOOR

MEIL ON PÄKAPIKUD KÄINUD,
AGA MINA NEID EI NÄINUD,
NÄGIN KUUSE ALL VAID PAKKE.

NÜÜD MA HÜPPAN RÕÖMUST LAKKE,
TÄNAMA PEAB JÕULUTAATI,
TEMA JU NEED PAKID SAATIS!

Jõulunukrus, jõlurõõm

LEELO TUNGAL

KUUSEOKSAL KÜÜNLALÕÖM
NAGU VÄIKE INGEL.
JÕULUNUKRUS, JÕULURÕÖM
ÜHTEAEGU HINGEL.

ÜHTEAEGU KURB JA HEA
KESET VALGUSLAIKE...
TÄNA ISE KA EI TEA,
OLED SUUR VÕI VÄIKE...

TAHAKS NUTTA VÄHEKE
JÕULUHARDAL MEELEL.
PIPARKOOGITÄHEKE
TASA SULAB KEELEL.

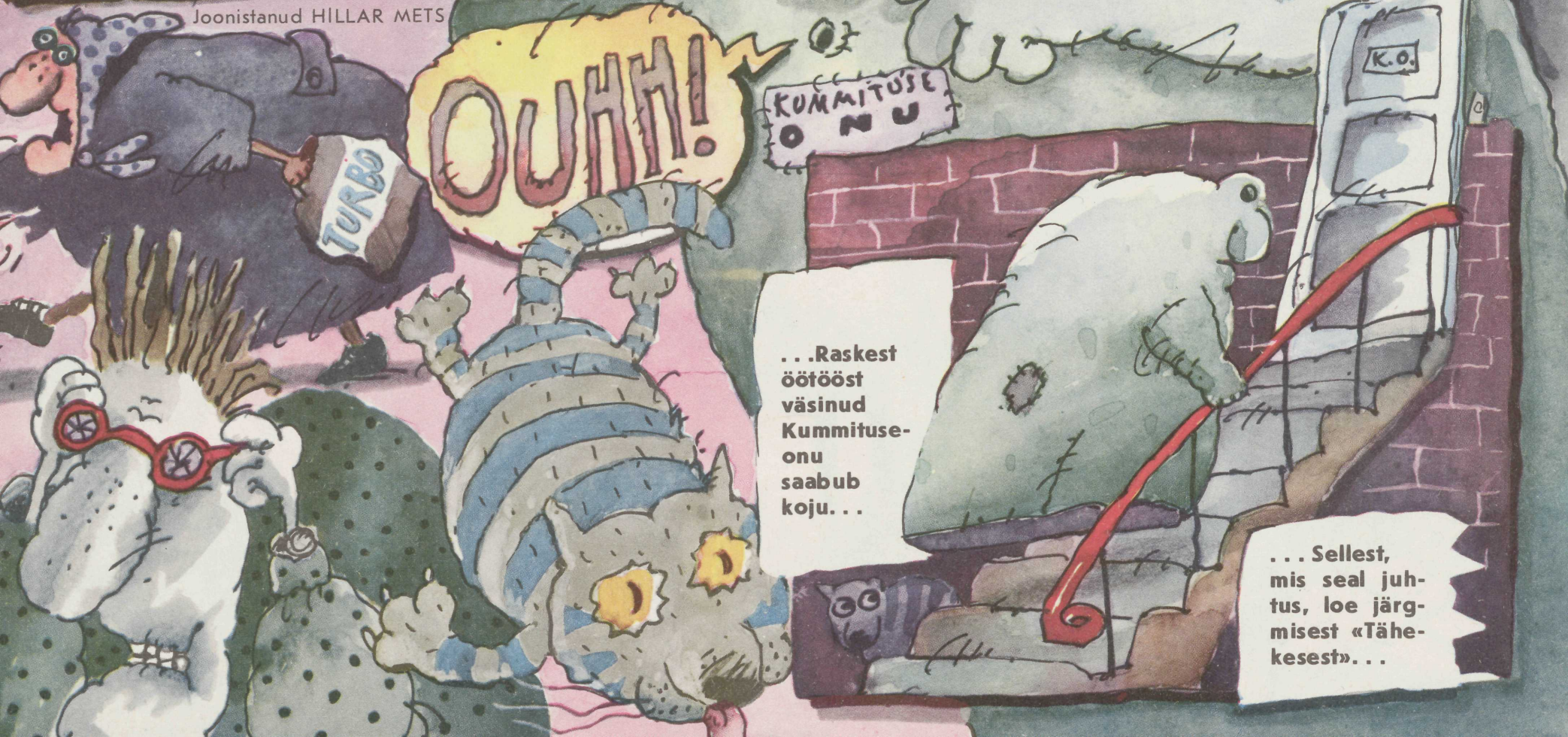

KUMMITUSE- ONU

K O M I K S

Palun saage tuttavaks. See roheline on Kummituse-onu. Õigemini: ärge parem saage tuttavaks, sest tal on imelik ja kole amet — öösiti ehmatamas käia. .

Joonistanud HILLAR METS

... Raskest öötööst väsinud Kummituse-onu saabub koju...

... Sellest, mis seal juhtus, loe järgmisest «Tähekesest»...

Kingituste pakkimine

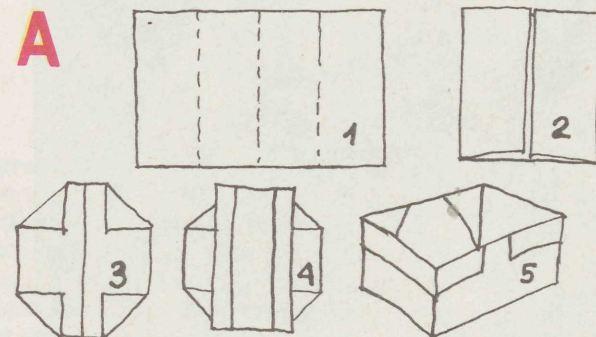

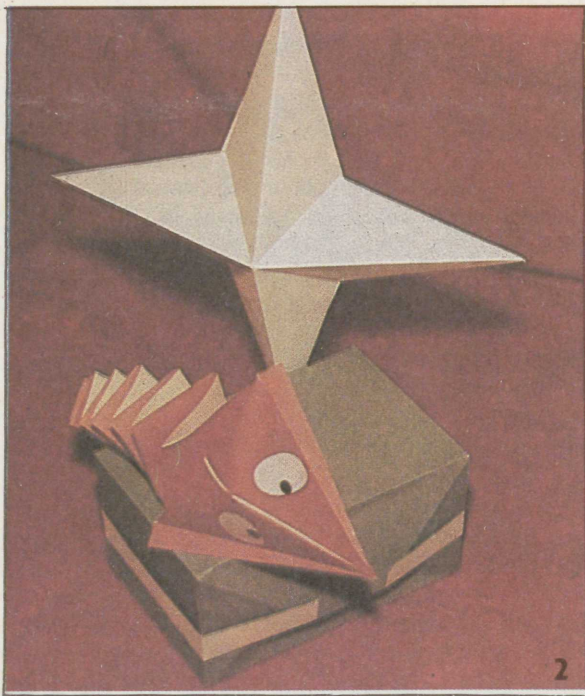
Kui su kingitus on tore, saab sellest veelgi rohkem rõõmu, kui see on kenasti pakitud. Mõnikord on kingitavad asjad ümarad või pehmed ning neid on raske ilusasti paberi sisse keerata. Siis võid teha nii, nagu näidatud 1. pildil. Siin on kingi tarvis pakend hoopis volditud. Neist vaid üks on tõeline karp. Selle voltimine on näidatud joonisel A. Pakendiks võib olla ka jõulutäht. Selle voltimise leiad joonisel B. Enne tähepoolte kokkuliimimist aseta kingitus nende vahele. Loomulikult ei või see kuigi suur olla. Kingituse võid peita ka lohemao lõugade vahele (pilt 2). Tema pea voltimine on joonisel C, saba, mille külge pea liimid, joonisel D.

Kingituse hõlpsamaks pakkimiseks võid selle asetada ka valmis karpi või koguni tühja konservipurki. Nende ümber on kergem paberit sirgelt keerata. Pakki ei pruugi alati sugugi paelaga kinnitada. Servad ja otsad võid hoopis kummiliimiga kinni liimida. Kena on kasutada värvilist paberit. Kui seda pakkimiseks ei jätku, võid tarvitada ka valget paberit ning mõne lihtsa pildi või mustrit peale kleepida nagu 3. pildil. Muidugi on pealekleebitud kaunistus ilus ka värvilisel alusel. Sinna on kena ka valgest paberist pitsi lõigata nagu 4. pildil. Mustreid leiab joonisel E. Otsa pakkimine on näidatud joonisel F ning selle peale kleebitud ümmarguse pitsi muster joonisel G. Kingipakki võib kaunistada ka nii, et lisad midagi rõõmsat juurde, näiteks värvilise paberituti nagu 5. pildil. Tuti tegemine on näidatud joonisel H.

Head kingitegemislusti!

Joonistanud HELI VEIGEL

2

4

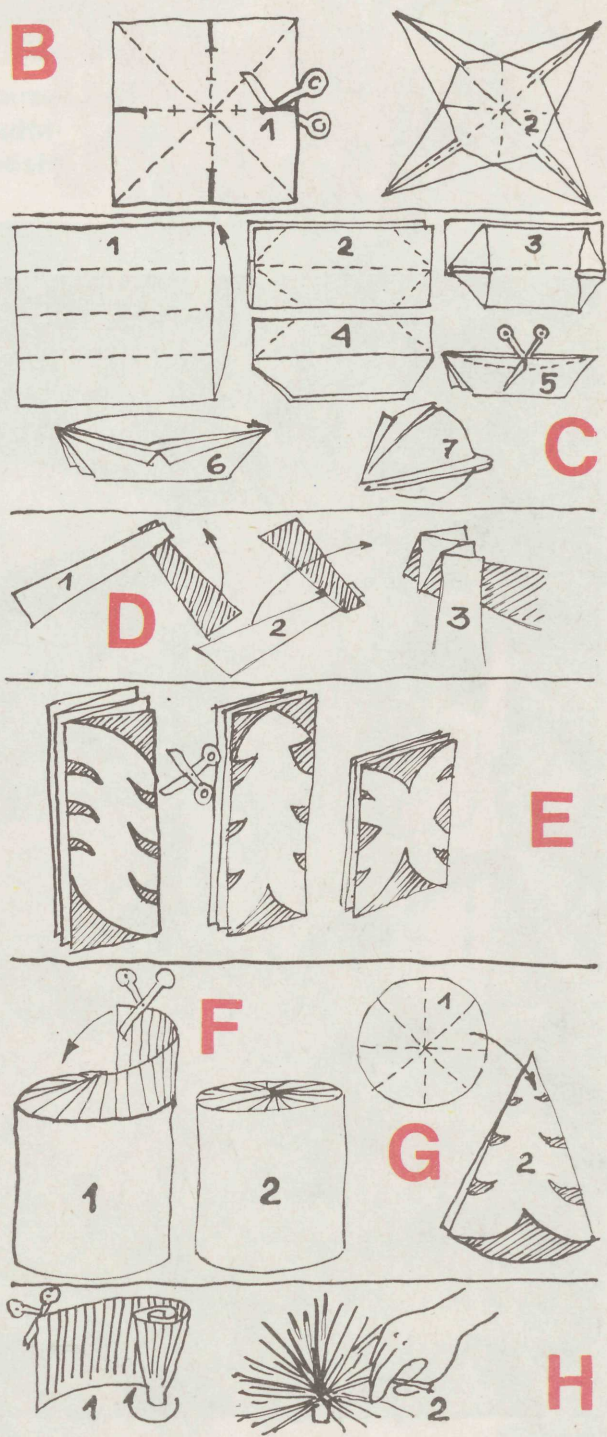

3

Pildistanud HELI VEIGEL

5

Joonistanud KURTI VOOL

JÕULUPUU ON JOONISTATUD METSA-
PUUDE VÕRADEST. PANE NEED NUMB-
RITE JÄRGI JÄRJEKORDA JA LOE KAKS
LAUSET. PEALE SELLE LEIA PILDILT
2 KOERA, 2 JÄNEST, 2 KANA, 2 REBAST,
2 KASSI JA 2 ORAVAT. EHTED JA
KÜUNLAD JOONISTA KUUSE KÜLGE
ISE.

Lasteajakiri «Täheke» nr. 12. 1991. Ajakiri asutatud jaanuaris 1960. Ilmub kord kuus. Toimetuse
address: Tallinn 200 109, Pärnu mnt. 67-a. Toimetus käsikirju ei tagasta.

Esikaanel ÜLLE MEISTRI joonistus.

Kolleegium: E. Haamer, R. Järvi, E. Mardi, H. Mänd, K. Pajus, H. Rattiste, V. Variksaar. Telefonid: peatoimetaja E. Mardi 681-495,
vastutav sekretär V. Variksaar 681-497, vanemtoimetaja J. Kannap 681-497, kunstiline toimetaja J. Tammsaar 681-400, toimetaja
I. Renser 681-496, sekretär-masinakirjutaja A. Kuuskemaa 681-400.

Laduda antud 31. 10. 1991. Trükkida antud 25. 11. 1991. Trükiarv 47 500. Õfsepaper nr. 1. 60x90/8. Trükipoognaid 2. Arvestus-
poognaid 2,91. Tingvärvitõmmiseid 8,0. Tellimise nr. 4564. Tallinna Ajakirjandustrükikoda, Tallinn 200 090, Pärnu mnt. 67-a.

HIND 60 KOP.
ИНДЕКС 78231

KOLM KINGITOIJAT
KRISTUSLAPSE EES LIGI
2000 AASTAT TAGASI

1600 AASTA EEST
ELAS
ROOMA SÖDUR
MARTIN

PIISKOP NIKOLAUS
ON KA ÜLE
1600
AASTA
VANA

991
Täheke
KES KÜLL SIA
SUSSI POETAB...?

SANTA KLAUS
RIPUTAB SALAJA
KINGISOKKE
KAMINASSE

JÕULUVANA HAKKAS
KINKE TOOMA "VAID"
PAARISAJA AASTA EEST

Kinkimise ilus komme

Illustreerinud HELI VEIGEL

Vean kihla, et jõlukinkidele mõeldes tuleb sulle silme ette ka jõuluvana. Küllap on sul üsna üllatav teada saada, et tema on neid jaganud «vaid» paarsada aastat. Kingitusi on küll ammu tehtud, toojad on aga olnud teised. Euroopa rahvad arvavad, et jõlukinkide ilus komme pärineb kolme targa ehk kuninga käest. Nemad tulnud ligi 2000 aastat tagasi Jeesuslapsele kinkidega külla, sest tema pidi suureks saanuna kogu oma elu inimestele kinkima, näidates neile kätte väljapääsu kurjusest. Kes seda nüüd täpselt teab, kuidas nende jõlukinkidega vahepeal oli, igatahes 300 aastat pärast Kristuse sündi elas Prantsusmaal Ungarist pärit mees nimega Martin. Kunagi oli ta olnud Rooma sõjamees ja küllap nii mõnelegi kurja teinud. Siis hakkas talle meeldima hoopis see tee, mille toosama Kristus inimestele oli kätte näidanud — headus ja halastus. Tasapisi sai julmast sõdurist vaeste helde aitaja. Räägitakse koguni, et ühele viletsakesele kinkinud ta pool oma mantlist. Sellesama Martini mälestuseks peetakse meil ka mardipäeva. Vanasti hoolitseti sel päeval eriliselt kõigi vaeste eest.

Ligi 1000 aastat tagasi hakati üha enam rääkima ühest Nikolause-nimisest piiskopist ehk kirikupeast, kes olla elanud Palestiinas. Tema hea süda

sai tuntuks kogu Euroopas ja hiljem mujalgi. Piiskop Nikolause kohta teatakse, et ta aidanud väga paljusid lapsi, ostes neid mereröövlite käest vabaks. Tema eeskujul hakatudki kinke just jõuluajal tegema. Esialgu olid nendeks küll ainult kommid. Nikolausest jäänud inimestele nii hea mälestus, et teda hakatud tagantjärele pühaks kutsuma. Tema mälestuseks käibki inglise lastel hoopis Santa Klaus (nii kõlab Püha Nikolaius inglise keeles) jõuluajal kingisokke kaminasse riputama. Poola laste jõuluvana kannab piiskoppide kummalise kujuga kõrget mütsi. Ka Eestis on Nikolause auks mitu Nigula ja Niguliste kirikut ning maakohta.

Kingitooja ameti võttis jõuluvana enda kanda möödunud sajandil ja tundub, et heade laste puhul tuleb ta oma tööga siiani hästi toime. Võib-olla on sul veel huvitav teada, et eesti lapsed hakkasid kinke saama jõuluõhtul sakslaste toodud kombe järgi. Varem söödi lihtsalt pärast kirikuskäiku pidulik õhtusöök ja hullati niisama. Prantsuse lastele toodi kinke hoopis vana-aasta õhtuks ning itaalia lastele alles 6. jaanuaril. See päev on idamaa kuningate mälestuseks nimetatud kolmekuningapäevaks. Tšehhi lastel oli aga lausa lustlik põli — nemad võisid kinke oodata kogu jõuluaja.

HELI VEIGEL